

Meinwärts - Raimund Hoghe / Rosa Franck

onze traditionele houding; Hoghe houdt de voorstelling vervolgens voldoende open en ongedetermineerd, om bij de toeschouwer een eigen herinneringsarbeid te stimuleren. *Meinwärts* eindigt met een bijna feestelijke noot. Hoghe rangschikt kaarsen in een raster en plaatst er een foto bij. Het zijn foto's van Aids-slachtoffers: Ron Vawter, Rock Hudson, Michel Foucault... Is dit een heropstanding uit de doden?

Outbreak

Klapstuk bracht *Meinwärts* onder in de reeks *Outbreak*, samen met de voorstellingen van Mehmet Sander en Michael Matthews.

Outbreak moet, luidens de tekst in het programmaboek, Aids thematiseren. Aids is in de ogen van *Outbreak* vooral iets spectaculairs: 'Vandaag is Aids overal, en niet langer alleen. het lijkt erop (...) alsof de duivels goed ontbonden zijn (...) De verhalen worden sterker: Ebola veegt een dorp van de kaart(...) Ook de virussen worden sterker, gaan steeds sneller. En navenant stijgt (...) het gevoel van paranoia.' Aids wordt voorgesteld als een fenomeen dat vooral interessant is, als een Pac-Man-spelletje, ditmaal met T-cellen, waar plots een 32-bit versie van op de markt is. Daarom is *Outbreak* geïnteresseerd in de Aids-slachtoffers: het zijn slachtoffers die een nieu-

we dood sterven, een dood die sneller of verschrikkelijker is, ons een kick geeft en actueel is. Door *Meinwärts* in *Outbreak* te plaatsen overwoekert Klapstuk gedeeltelijk het discours van Hoghe en reduceert het tot een zoveelste voorstelling over Aids. Aids is voor Hoghe niet interessant, maar een van de vele vormen van slachtofferschap: hij verwerpt net deze selectiviteit, die een variant op de objectiverende blik is. Hij wil gedenken, vergeten mensen terughalen. En gedenken heeft geen boodschap aan actualiteit.

Peter De Jonge